

Dragi ljubitelji gora, spoštovani gostje,

na naši današnji slovesnosti me je doletela prijetna dolžnost v okviru katere vam bom skušal v kronološkem pregledu nanizati nekatere najpomembnejše mejnike na dosedanji uspešni 40 letni razvojni poti organiziranega planinstva v Šmartnem ob Paki.

Planinarjenje in ljubezen do gora je že od nekdaj prisotna med prebivalci tega našega lepega kotička tu pod Gora Oljko. Ker pa ljubitelji gora v Šmartnem ob Paki niso bili formalno povezani in organizirani, se je 16 najbolj vnetih navdušencev 11. januarja leta 1975 sešlo s predstavniki Planinskega društva Velenje v posebni sobi gostišča Malus, da bi se dogovorili o konstituiranju in organizacijski obliki delovanja. Dogovorili so se, da bo v Šmartnem ob Paki formirana sekcija Planinskega društva Velenje, ki bo imela svoj tekoči račun, ukvarjala pa se bo prvenstveno z izletniško dejavnostjo. In tako je bila 16. januarja v Kulturnem domu v Šmartnem ob Paki ustanovitvena seja Planinske sekcije Šmartno ob Paki, na kateri je bil za prvega predsednika izvoljen Jože Volk, sedaj naš častni član ter imenovan 6-članski upravni odbor. Osrednji poudarek na letnem planu dela je bila organizacija 4 izletov. Upravičenost in potrebo po formiranju Planinske sekcije v Šmartnem ob Paki najbolj nazorno izpričuje dejstvo, da se je že v prvem letu njenega delovanja vanjo vključilo več kot 100 članov.

Ob zaključku prvega leta delovanja naše sekcije v letu 1975 smo ugotovili, da nam je uspelo program dela v celoti realizirati. To nas je opogumilo, da smo plan naših aktivnosti za nadaljnje delovanje začrtali bolj smelo. Povečali smo število skupnih organiziranih izletov, predvsem v domača gorstva, posvetili smo se sodelovanju z mladimi na naši osnovni šoli in tudi v vrtcu, razvijati smo pričeli sodelovanje s sosednjimi društvi in se aktivno vključevali tudi v dobrodelne akcije. Med nami se je okrepila zavest, da moramo za uspešni nadaljnji razvoj našo sekcijo okrepiti s podmladkom, zato smo se resno posvetili delu z mladimi. V tistem obdobju so s pionirji-planinci uspešno delali mentorji: najprej Slavica Pečnik, potem Danilo in Zdenka Verzelak, Metka Krevzel, Andreja Perovec in Tatjana Lemež v vrtcu.

Leta 1979 smo bili veseli pomembne pridobitve, ko nam je uspelo v »Mikuževi hiši« v Šmartnem ob Paki najeti sobico v izmeri 19m², kjer smo se lahko sestajali in snovali načrte za nadaljnje delo. Z veliko entuziazma smo prostor obnovili in opremili ter jo poimenovali »naša

planinska soba ».

Zavedali smo se, da je eden od temeljev nadaljnega razvoja tudi strokovno izpopolnjevanje lastnih kadrov. Ture so postajale vse zahtevnejše in veseli smo bili, ko je ledino na tem področju zaoral prizadevni član Karli Žibret, ki je leta 1980 kot prvi med nami pridobil naziv »mladinskega vodnika«. Njegovemu zgledu je kasneje sledilo še več članov in članic.

Ko smo oktobra leta 1985 obeležili 10-letnico delovanja planinske sekcije, smo z zadovoljstvom ugotovili, da so naš trud in prizadevanja obrodili bogate sadove, postali smo pomemben člen društvenega in družabnega življenja v kraju.

Leta 1995 smo s ponosom obeležili 20-letnico delovanja Planinske sekcije pod okriljem matičnega Planinskega društva Velenje.

Zaradi sprememb v lokalni samoupravi je Šmartno ob Paki postalo samostojna občina. Čeprav smo bili s sodelovanjem s svojim matičnim društvom v Velenju zadovoljni, je nekako dozorela odločitev, da se pod okriljem nove občine po 20 letih uspešnega sodelovanja odtrgamo od materinih prsi v Velenju in zakoračimo na samostojno pot svojega društvenega delovanja.

Sredi devetdesetih smo bili primorani zaradi takratnih denacionalizacijskih postopkov zapustiti naš priljubljeni kotichek, »Planinsko sobo« v Mikuževi hiši. K sreči smo kmalu našli novo lokacijo v brunarici železniškega gospodarstva v Martinovi vasi, kjer nam je uspelo urediti in opremiti svoj sedanji planinski kotichek. Prostore si pod isto streho delimo skupaj s Konjerejskim društvom in ker gre »pohlevnih ovac« kar precej v eno štalo, se z njimi dobro razumemo in vzorno sodelujemo, ob tem pa nas veseli dejstvo, da nam je vsaj glede društvenih prostorov za nekaj časa spet uspelo »zlesti na konja ».

Leta 1994, v času predsedovanja Zdenke Verzelak je dozorela ideja o izgradnji lastne brunarice. In res, naša planinska brunarica je zrasla, vendar po tehtnem premisleku zaradi številnih logističnih razlogov ne na pobočju Gore Oljke, temveč tukaj v dolini, v samem osrčju Martinove vasi. V času predsedovanja Marka Barbettija smo ji dogradili še nadstrešek. Pri izgradnji brunarice so se še posebej trudili Danilo Verzelak, Peter Rednak, Mirko Šarner, Martin Lenovšek, Martin Hrastnik in prizadevni člani sekcije ter kasneje društva. Lani smo dotrajane

»šiklne« zamenjali z novo leseno kritino in smo nad obnovo. upravičeno ponosni.

V tistem obdobju je nastala tudi ideja o krožni poti po gričevnatem zaledju našega paškega kota. Prvotno traso poti, ki poteka približno po meji občine Šmartno ob Paki je označil Klub 81. Pot nas simbolično povezuje s sosednjimi občinami Mozirje, Šoštanj in Polzela. Kasneje je za pravilno markiranje in označevanje poti poskrbelo Planinsko društvo Šmartno ob Paki, ki je pod vodstvom Karlija Žibreta s pomočjo prizadevnih članov in žal že pokojnega Boža Jordana pot dokončalo. V veliko pomoč je bil tudi Janko Kopušar, ki je pomagal pri pridobivanju dovoljenj. Pot je bila uradno registrirana in vpisana v register planinskih poti 9. 11. 2002.

«Martinova pot», kot smo jo poimenovali je kmalu našla številne ljubitelje pohodništva in z veseljem ugotavljamo, da jo je do sedaj registrirano prehodilo že preko 2000 pohodnikov.

Danes pa Vam bo predstavljen popolnoma nov Vodnik po Martinovi poti, ki si ga boste po končanem uradnem delu lahko tudi pogledali.

Spoštovani, če smo že ravno pri nizanju naših pridobitev v zadnjem obdobju in ker so v življenju običajno dobre stvari vsaj tri, poleg brunarice v Martinovi vasi in nove društvene pisarne ne moremo mimo naše tretje pomembne pridobitve – društvenega prapora. Ob proslavitvi 30-letnice organiziranega planinstva v kraju smo ga v času predsedovanja Marka Barbettija tudi svečano razvili.

Za številne ljubitelje vzponov na našo Goro Oljko, kateri se k njenemu vznožju pripeljejo od drugod pa smo v lanskem letu uspeli urediti parkirišče ob železniški progi v Podgori.

Ponosni smo, da smo se v zadnjem obdobju uspeli tudi okrepiti na strokovno-kadrovskem področju. Tako so se našim planinskim vodnikom, Karliju Žibretu, Borutu Cigalu in Danilu Verzelaku, ki so si ta so si ta naziv pridobili že leta 1992, leta 2008 pridružili še Dragica Žibret, Martin Likeb, Franci Dobravc, Marko Novinšek, Zoran Predolnik, Tomaž Rožič in Peter Vrčkovnik v lanskem letu pa tudi Franci in Urška Zacirkovnik. Strokovno so se usposobili tudi markacisti: Šmerc Martin, Stopar Martin, Stopar Florjan, Stopar Medard in Špeh Jože, ki jih vodi Karli Žibret, pomagajo pa še starejši planinci: Martin Lenošek, Mirko Šarner, Marko Barbetti, Miloš Uratnik in po potrebi še drugi.

Pregled 40. let

Written by Administrator
Wednesday, 10 January 2018 11:42 -

Za delo z mladimi planinci pa uspešno skrbita mentorici Magda Novinšek, Andreja Škruba in v vrtcu še vedno Tatjana Lemež.

Da pa delo v društvu dobro poteka zadnja dva mandata prizadevno skrbi tudi podpredsednik Marko Novinšek.

Kot vidite, nam je uspelo v 40-letnem obdobju organiziranega planinstva v Šmartnem ob Paki zrasti v dobro organizirano in strokovno usposobljeno društvo, ki se lahko s ponosom ozre na doslej prehojeno pot, hkrati pa z optimizmom zre v svojo bodočnost. Prepričan sem, da bomo ob praznovanju našega Abrahama še bogatejši s svojimi izkušnjami, ustrezno kadrovske pomlajeni in notranje še bolj izpopolnjeni z lepotami, ki nam jih nudijo naše prečudovite gore.

V kronološkem pregledu sem se skušal ustaviti le na najpomembnejših mejnikih dosedanjega 40-letnega organiziranega delovanja. Čas in prostor mi ne dopuščata, da bi nanizal prav vse dogodke, kateri so bili pomembni za naš razvoj, še posebej pa se zavedam, da v tem pregledu niso bili zajeti vsi tisti zaslužni posamezniki, katerim gre zahvala, da smo dosegli to, kar danes imamo. Vsem vam in vsakemu posebej hvala, za vse, kar ste storili za naše društvo. In še enkrat HVALA tudi partnerjem naših najbolj delavnih članov, ki razumejo odsotnost svojih dragih zaradi dela v društvu.

Ostanimo še naprej složni in povezani v naši skupni ljubezni do naših planin.

Ko smo leta 2010 v Hudem potoku na pobudo našega takratnega župana Alojza Podgorška skupaj s Konjerejskim društvom obnovili Kaplanov studenec, smo na napisno tablo umestili tudi misel Rečičana Jožeta Aristovnika :

Postoj popotnik in uzri se v nebo,

Pregled 40. let

Written by Administrator
Wednesday, 10 January 2018 11:42 -

---

od tamkaj zbiram zate bistro vodo,

da z njo privežeš dušo si in okreпчаš telo !

Varen korak, kjerkoli vas bodo vodile poti v gorah vam želim in hvala, ker ste danes z nami !

Zoran Predolnik

Predsednik PD Šmartno ob Paki